

W IMIENIU NARODÓW ŚWIATA

Oskarżenie

dotyczące ludobójstwa

i innych zbrodni przeciwko ludzkości,

popęlnionych w związku z farmaceutycznym

procederem „robienia interesów na chorobach”

i niedawną wojną przeciwko Irakowi

Niniejsze oskarżenie zostaje przedłożone

Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości

przez dra med. Matthiasa Ratha i innych

w imieniu narodów świata

Haga, dnia 14 czerwca 2003 roku

Do rąk Prokuratora

Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości,

Senatora Louisa Moreno-Ocampo,

Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości,

Maanweg 174

NL-2516 AB Den Haag/Haga

STRESZCZENIE

Niniejsze oskarżenie wnosi przed oblicze Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości największe zbrodnie, jakie kiedykolwiek zostały popełnione w historii ludzkości. Oskarżonym zarzuca się spowodowanie uszkodzeń ciała oraz śmierci milionów ludzi poprzez „robienie interesów na chorobach”, jak również popełnienie zbrodni wojennych i innych zbrodni przeciwko ludzkości. Przedmiotowe zbrodnie są objęte jurysdykcją Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

Oskarżeni zdają sobie sprawę z faktu, że zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za te zbrodnie, w związku z czym rozpoczęli ogólnoswiatową kampanię mającą na celu podważenie autorytetu Trybunału, aby stanąć ponad prawem międzynarodowym i kontynuować swą zbrodniczą działalność ze szkodą dla całej ludzkości.

W związku z powyższym, przedmiotowe oskarżenie musi zostać rozpatrzone przez Trybunał niezwłocznie, jako sprawa najwyższej wagi. Ponadto niniejszym wzywa się wszystkie osoby fizyczne i wszystkie rządy, aby poparły oskarżenie w celu zakończenia tych zbrodni raz na zawsze.

WPROWADZENIE

Kartel

Zarzuty postawione w niniejszym oskarżeniu dotyczą dwóch zasadniczych obszarów działalności przestępczej:

- Ludobójstwa i innych zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych w związku z farmaceutycznym „robieniem interesów na chorobach”.
- Zbrodni wojennych i aktów agresji oraz innych zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych w związku z niedawną wojną w Iraku, jak również międzynarodowej eskalacji działań prowadzących do wybuchu wojny światowej.

Te dwa obszary działalności przestępczej są bezpośrednio powiązane ze sobą, przy czym łączy je jeden zasadniczy czynnik: wszystkie zbrodnie popełnia się w imieniu i w celu obrony interesów tych samych korporacyjnych grup inwestycyjnych i ich politycznych współpracowników. Aby dowieść prawidłowości zebranego materiału dowodowego i ukazać wspólne motywy oskarżonych, konieczne jest przedstawienie rysu historycznego.

Przez cały dwudziesty wiek trwała rozbudowa i organizacja przemysłu farmaceutycznego. Celem było zdobycie kontroli nad systemami opieki zdrowotnej na całym świecie poprzez systematyczne zastępowanie naturalnych metod leczenia, nie podlegających ochronie patentowej, syntetycznymi lekami, które tej ochronie podlegają i przez to są dochodowe. Ewolucja tego przemysłu nie przebiegała w sposób naturalny. Wręcz przeciwnie, była ona wynikiem decyzji inwestycyjnej podjętej przez garstkę bogatych i bezwzględnych przedsiębiorców. Działając celowo, określili ciało ludzkie jako rynek, który pomnoży ich bogactwo.

Siłą napędową tego przemysłu inwestycyjnego była Grupa Rockefellera. Na przełomie dziewiętnastego i dwudziestego wieku kontrolowała ona przeszło 90% sektora petrochemicznego w Stanach Zjednoczonych, w związku z czym jej członkowie zaczęli rozglądać się za nowymi, globalnymi możliwościami inwestycyjnymi. Kolejna grupa inwestycyjna aktywna na tym polu została stworzona wokół grupy finansowej Rothschilda.

Kartel w okresie drugiej wojny światowej

Po Standard Oil (obecnie EXXON) Rockefellera, drugim największym konglomeratem korporacyjnym w sektorze farmaceutyczno-petrochemicznym w pierwszej połowie dwudziestego wieku był niemiecki IG Farben. Stanowił on najważniejszy czynnik odpowiedzialny za dojście Hitlera do władzy politycznej oraz za jego późniejszą – realizowaną wspólnie – agresję na Europę i świat. Druga wojna światowa była faktycznie wojną napastniczą, zaplanowaną, rozpoczętą i prowadzoną przez decydentów z IG Farben. Co więcej, koncern ten był spółką macierzystą IG Auschwitz – największego zakładu przemysłowego tego kartelu chemicznego znajdującego się poza granicami

Niemiec. Bogactwo zdobyte przez IG Farben naznaczone było krwią i cierpieniami niewolników, w tym także przetrzymywanych w obozie koncentracyjnym Auschwitz. IG Farben wspierał i jednocześnie wykorzystywał pozbawionych skrupułów władców hitlerowskich Niemiec w celu uzyskania dominacji gospodarczej nad Europą i światem.

IG Farben był największym udziałowcem Standard Oil Rockefellera i vice versa. Zwycięstwo sił alianckich nad hitlerowskimi Niemcami w 1945 roku przekreśliło planowane przez IG Farben uzyskanie pozycji światowego potentata w przemyśle farmaceutycznym i petrochemicznym. Jednocześnie Standard Oil i inne korporacje farmaceutyczne/petrochemiczne konsorcjum Rockefellera stały się najsilniejszą grupą finansową w tym sektorze, zachowując swą pozycję po dzień dzisiejszy.

Podczas procesu norymberskiego w 1947 roku, niektórych członków kierownictwa IG Farben uznano za winnych popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości, w tym masowych morderstw, grabieży i innych. Trybunał norymberski doprowadził ponadto do rozbitcia kartelu IG Farben na trzy mniejsze spółki – Hoechst, Bayer i BASF. Dzisiaj każde z tych przedsiębiorstw jest większe niż ówczesnie IG Farben.

Obecnie, Stany Zjednoczone i Wielka Brytania są wiodącymi eksporterami produktów farmaceutycznych na świecie. Innymi słowy - dwa z trzech dostępnych na rynku leków są produkowane przez korporacje mające swe siedziby w tych państwach.

Podstawowe zasady funkcjonowania przemysłu farmaceutycznego

Oskarżeni są odpowiedzialni za śmierć setek milionów ludzi oraz za to, że kolejne rzesze osób cierpią na choroby układu sercowo-naczyniowego, raka i inne schorzenia, którym można było zapobiec – i w dużej mierze wyeliminować – wiele lat temu.

Ta przedwczesna śmierć setek milionów ludzi nie jest ani dziełem zbiegu okoliczności, ani wynikiem zaniedbania. Została ona rozmyślnie i systematycznie zorganizowana przez przemysł farmaceutyczny i jego

inwestorów w wyłącznym celu rozszerzenia wartego miliardy dolarów globalnego rynku leków.

Rynkiem dla przemysłu farmaceutycznego jest ludzkie ciało, zaś zwrot z dokonywanych inwestycji zależy od kontynuacji i rozprzestrzeniania się chorób. Z kolei dochodowość jest uzależniona od możliwości obejmowania nowych leków ochroną patentową, co czyni ten przemysł najbardziej opłacalnym na świecie.

Tymczasem zapobieganie i likwidacja jakiegokolwiek choroby znacząco zmniejsza lub całkowicie eliminuje popyt na farmaceutyki. W związku z tym korporacje farmaceutyczne systematycznie utrudniają zapobieganie i eliminowanie chorób.

Aby popełniać te zbrodnie, korporacje farmaceutyczne korzystają z usług niezliczonych wykonawców i wspólników w nauce, medycynie, środkach masowego przekazu i polityce. Nawet rządy państw są manipulowane czy też kierowane przez lobbystów i byłych pracowników ścisłego kierownictwa spółek farmaceutycznych. Przed dziesiątki lat legislacja wielu różnych krajów była kształtowana i nadużywana w celu promowania tego wartego wiele miliardów dolarów „przemysłu chorobowego”, co naraziło na ryzyko zdrowie i życie setek milionów niewinnych pacjentów i ludzi.

Czynnikiem warunkującym rozwój przemysłu farmaceutycznego jako dobrze prosperującej działalności o charakterze inwestycyjnym była eliminacja konkurencji ze strony bezpiecznych, naturalnych metod leczenia, gdyż nie podlegają one ochronie patentowej, a zyski płynące z ich sprzedaży są niewielkie. Co więcej, naturalne terapie mogą skutecznie zapobiegać i likwidować choroby ze względu na ich kluczową rolę w metabolizmie komórkowym.

Wskutek systematycznej eliminacji naturalnych metod leczenia i przejęcia systemów opieki zdrowotnej w większości krajów, przemysł farmaceutyczny uzależnił miliony ludzi – i niemalże wszystkie państwa – od swej działalności inwestycyjnej.

Przemysł farmaceutyczny jako zorganizowane oszustwo

Przemysł farmaceutyczny oferuje „zdrowie” milionom pacjentów, lecz nie spełnia danej obietnicy. Zamiast tego udostępnia produkty, które jedynie łagodzą objawy i jednocześnie rozwijają nowe choroby, a to otwiera nowe możliwości dla przyszłej działalności handlowej. Aby zataić popełniane oszustwo, przemysł wydaje dwukrotnie więcej pieniędzy na czynności o charakterze maskującym niż na badania nad nowymi terapiami.

Opisana powyżej organizacja oszukańczego procederu tłumaczy, dlaczego działalność inwestycyjna tego sektora mogła przebiegać spokojnie przez nieomal wiek za strategiczną zasłoną dymną przedstawiającą korporacje jako „dobrodziejstwo” ludzkości. Życie 6 miliardów ludzi i gospodarki większości krajów świata są zakładnikami przestępczych praktyk przemysłu farmaceutycznego.

Zdemaskowanie farmaceutycznego „robienia interesów na chorobach”

W ciągu ostatnich dziesięciu lat stałem na czele działań zmierzających do zdemaskowania zorganizowanego oszustwa popełnianego przez ten najpotężniejszy na świecie przemysł inwestycyjny. Odegrałem kluczową rolę w wykazaniu, że największą przeszkodą na drodze do podniesienia poziomu zdrowotności na naszej planecie jest sam przemysł farmaceutyczny, a także jego inwestycyjny charakter i rozwój warunkowany dalszym rozprzestrzenianiem się chorób.

Jako naukowiec miałem wyjątkową możliwość odkrycia prawdziwej przyczyny chorób sercowo-naczyniowych i innych chronicznych schorzeń. Wraz z kolegami i innymi osobami odegrałem też kluczową rolę w udokumentowaniu skutecznych, naturalnych i nie podlegających ochronie patentowej alternatyw farmaceutycznego „robienia interesów na chorobach”. Identyfikacja naturalnych substancji, które optymalizują metabolizm komórkowy, pozwala zapobiegać i w dużej mierze wyeliminować wiele spośród najbardziej rozpowszechnionych dziś chorób, w tym schorzeń sercowo-naczyniowych, raka i szeregu innych.

Tło obecnego kryzysu międzynarodowego i wojny napastniczej przeciwko Irakowi

W chwili obecnej, cztery zasadnicze czynniki zagrażają dalszemu istnieniu przemysłu farmaceutycznego i tym samym podstawom długofalowego przemysłu inwestycyjnego wartego setki miliardów dolarów:

1. nierozwiązywalne spory prawne, prowadzące do lawiny powództw wnoszonych przeciwko wielu korporacjom farmaceutycznym z tytułu odpowiedzialności za jakość produktów.
2. nierozwiązywalne konflikty o charakterze naukowym, powodowane przełomowymi odkryciami w zakresie naturalnych, nie podlegających ochronie patentowej terapii, które w poważnej mierze skutecznie likwidują choroby jako rynek.
3. nierozwiązywalne spory etyczne, prowadzące do utraty wiarygodności przez cały przemysł farmaceutyczny z uwagi na fakt, że niebotyczne opłaty patentowe pobierane przez korporacje poważnie ograniczają dostęp do leków, stwarzając ryzyko przedwczesnej śmierci dla milionów osób.
4. nierozwiązywalne konflikty korporacyjne. Ujawnienie, że farmaceutyczny model biznesowy zasadza się na zorganizowanym oszustwie.

Przez dziesiątki lat kartel farmaceutyczny nie szczędził starań, aby chronić swój globalny biznes za pomocą leków opatentowanych i zakazać rozpowszechniania konkurencyjnych produktów, nie podlegających ochronie patentowej. Te działania są prowadzone na szczeblu międzynarodowym, przez infiltrację Parlamentu Europejskiego oraz nadużywanie Międzynarodowej Organizacji Zdrowia i innych agend Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Obecnie, gdy największy na Ziemi przemysł inwestycyjny został zdemaskowany jako zorganizowane oszustwo i jest dręczony dziesiątkami tysięcy powództw dotyczących odpowiedzialności za jakość produktów, palącą kwestią stało się natychmiastowe wprowadzenie przepisów

ochronnych o ogólnoświatowym zasięgu, które pozwoliłyby zatuszować popełniane przestępstwa i zarazem umocnić kontrolę inwestycyjnego „robienia interesów na chorobach” nad zdrowiem ludzkim w skali globalnej.

Uchwalenie dalekosiężnych przepisów ochronnych dla przemysłu o charakterze zorganizowanego oszustwa wiązało się z koniecznością ograniczenia praw obywatelskich i zastosowania innych drastycznych środków, których nie można by wprowadzić w okresie pokoju. Wprowadzenie tych rozwiązań w życie wymagało eskalacji istniejącego kryzysu międzynarodowego, szeregu konfliktów zbrojnych, w których z rozmysłem przewidziano by użycie broni masowej zagłady, i rozpętania wojny światowej. Tylko wtedy zaistniałaby ogólnoświatowa sytuacja psychologiczna pozwalająca na odstępianie od praw obywatelskich, uchwalanie stanów wyjątkowych i wprowadzenie ogólnoświatowych praw ochronnych, które umożliwiłyby oskarżonym dalsze prowadzenie procederu „robienia interesów na chorobach” i popełnianie nowych przestępstw.

W tej sytuacji przemysł farmaceutyczny stał się największym korporacyjnym sponsorem kampanii prezydenckiej George’a Busha, gdyż jego wybór pozwoliłby uzyskać bezpośredni wpływ na najpotężniejszy ośrodek władzy polityczno-wojskowej na świecie. Zdobyć prezydenturę przez George’a Busha zapewniło grupie inwestycyjnej Rockefellera nieograniczony dostęp do Białego Domu, Pentagonu i do podejmowanych tam decyzji politycznych. Podobny wpływ w Wielkiej Brytanii uzyskała współpracująca z premierem Tonym Blairem grupa Rothschilda.

Nie może zatem dziwić fakt, że dwaj najwięksi na świecie eksporterzy farmaceutyków – Stany Zjednoczone Ameryki Północnej i Wielka Brytania – stanęli na czele bieżącego kryzysu międzynarodowego i doprowadzili do wybuchu wojny z Irakiem. Rzekoma konieczność tego konfliktu została przedstawiona opinii publicznej Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i świata pod pozorem globalnej wojny z „terroryzmem”, eliminacji rządów przestępczych i krucjaty przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowej zagłady.

Tak oto te same korporacyjne grupy interesów i ci sami polityczni decydenci, którzy są odpowiedzialni za miliony zgonów powodowanych przez rozwijający

się nieprzerwanie proceder „robienia interesów na chorobach”, ponoszą pełną odpowiedzialność za narażenie na niepotrzebną śmierć dziesiątek tysięcy niewinnych mieszkańców Iraku oraz za śmierć młodych żołnierzy ze Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych krajów. Co więcej, ponoszą oni odpowiedzialność za rozpętanie i prowadzenie przeciwko Irakowi wojny napastniczej bez żadnego mandatu międzynarodowego, a także za zniewolenie, grabieże i inne zbrodnie popełniane obecnie w okupowanym Iraku.

Jeżeli te grupy interesów i ich polityczni współpracownicy nie zostaną natychmiast pociągnięci do odpowiedzialności za opisane powyżej zbrodnie, to najprawdopodobniej będą kontynuować eskalację kryzysu międzynarodowego, w ostatecznym rozrachunku ryzykując wybuch wojny, w której może zostać użyta broń masowej zagłady.

W tak krytycznej sytuacji historycznej zwracam uwagę Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na te zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne, zbrodnie agresji i ludobójstwa, namawiając go usilnie, aby niezwłocznie podjął działania w celu zapobieżenia dalszym zbrodniom i najpotworniejszej katastrofie – wojnie światowej.

Jednocześnie wzywam wszystkie osoby oraz wszystkie rządy, spółki i inne organizacje, które ucierpiały wskutek tych zbrodni lub pragną doprowadzić do ich ukrócenia, do przyłączenia się do niniejszego oskarżenia.

ZARZUTY OSKARŻENIA

Zarzuty przedstawione w niniejszym oskarżeniu dotyczą dwóch zasadniczych kategorii zbrodni:

- Zbrodni popełnianych przez farmaceutyczne „robienie interesów na chorobach”, w tym zbrodni ludobójstwa i innych zbrodni przeciwko ludzkości.
- Zbrodni związanych z wojną prowadzoną w 2003 roku przeciwko Irakowi oraz z międzynarodową eskalacją działań zmierzających do wybuchu wojny światowej, w tym zbrodni wojennych i agresji oraz innych zbrodni przeciwko ludzkości.

Te dwie kategorie są bezpośrednio powiązane ze sobą, gdyż przestępcze czyny są popełniane w imieniu i w celu obrony interesów tych samych korporacyjnych grup inwestycyjnych i ich politycznych współpracowników. Oskarżonym zarzuca się popełnienie najcięższych zbrodni przeciwko całej ludzkości, w związku z czym podlegają oni zasadzie międzynarodowego ścigania sądowego.

1. ZBRODNIE POPEŁNIANE W ZWIĄZKU Z FARMACEUTYCZNYM „ROBIENIEM INTERESÓW NA CHOROBACH”

1.1. Zbrodnia ludobójstwa

Oskarżeni są winni zbrodni ludobójstwa, w związku z czym podlegają sądowemu ściganiu przestępstw w myśl Artykułu 6 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Dotyczy to m.in. następujących ściśle określonych zbrodni:

1.1.1. Ludobójstwa poprzez zabijanie

(Artykuł 6a)

- 1.1.2. Ludobójstwa poprzez powodowanie poważnych uszkodzeń cielesnych lub wyrządzanie krzywd psychicznych (Artykuł 6b)**
- 1.2.3. Ludobójstwa poprzez celowe narzucanie warunków życia obliczonych na spowodowanie wyniszczenia fizycznego (Artykuł 6c)**

1.2. Zbrodnie przeciwko ludzkości

Oskarżeni są winni zbrodni ludobójstwa, w związku z czym podlegają ściganiu sądowemu w myśl Artykułu 7 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Dotyczy to m.in. następujących ściśle określonych zbrodni:

- 1.2.1. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na dokonywaniu morderstw (Artykuł 7a)**
- 1.2.2. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na przeprowadzaniu eksterminacji (Artykuł 7b)**
- 1.2.3. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na zniewalaniu (Artykuł 7c)**
- 1.2.4. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na krańcowym pozbawianiu wolności fizycznej (Artykuł 7e)**
- 1.2.5. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na popełnianiu innych czynów niehumanitarnych (Artykuł 7k)**

STRESZCZENIE UZASADNIENIA ZARZUTÓW DOTYCZĄCYCH ZBRODNI ZWIĄZANYCH Z FARMACEUTYCZNYM „ROBIENIEM INTERESÓW NA CHOROBYCH” (ZARZUTY 1.1. – 1.2.)

1. Oskarżeni umyślnie i systematycznie podtrzymują istnienie chorób sercowo-naczyniowych, w tym podwyższonego ciśnienia krwi, niewydolności serca, powikłań cukrzycowych i innych schorzeń, raka,

chorób zakaźnych (w tym AIDS), osteoporozy i wielu innych powszechnie występujących dziś chorób, którym według przyjętej oceny można w dużej mierze zapobiec przy użyciu naturalnych środków. Oskarżeni celowo doprowadzili do niepotrzebnych cierpień i przedwczesnej śmierci setek milionów ludzi.

2. Oskarżeni systematycznie i celowo uniemożliwiają wyłączenie chorób sercowo-naczyniowych, raka i innych schorzeń poprzez utrudnianie i blokowanie rozpowszechniania ratujących życie informacji na temat korzyści zdrowotnych wynikających z naturalnych metod leczenia nie podlegających ochronie patentowej. Wskutek tego oskarżeni celowo doprowadzili do dalszych niepotrzebnych cierpień i przedwczesnej śmierci setek milionów ludzi.
3. Oskarżeni celowo i systematycznie rozwijają istniejące choroby i powodują powstawanie nowych poprzez produkowanie i wprowadzanie na rynek farmaceutyków służących do krótkotrwałego leczenia objawowego, lecz posiadających znane i szkodliwe długofalowe skutki uboczne. Wskutek tego oskarżeni celowo doprowadzili do dalszych niepotrzebnych cierpień i przedwczesnej śmierci setek milionów ludzi.

Szczegółowe dane przedstawiono w poniższym dziale poświęconym dowodom.

2. ŚCIŚLE OKREŚLONE ZBRODNIŁE POPEŁNIONE W ZWIĄZKU Z WOJNĄ PRZECIWKO IRAKOWI I BIEŻĄCYM KRYZYSEM MIĘDZYNARODOWYM

2.1. Zbrodnia ludobójstwa

Oskarżeni są winni zbrodni ludobójstwa, w związku z czym podlegają ściganiu sądowemu w myśl Artykułu 6 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Zgodnie z ww. Statutem, termin „ludobójstwo” oznacza każdy spośród niżej wymienionych czynów, popełniony z zamiarem zniszczenia, w całości lub w części, danej grupy narodowej, etnicznej,

rasowej lub religijnej. Dotyczy to m.in. następujących ściśle określonych zbrodni:

2.1.1. Ludobójstwa poprzez zabijanie (Artykuł 6a)

2.1.2. Ludobójstwa poprzez powodowanie poważnych uszkodzeń cielesnych lub wyrządzanie krzywd psychicznych (Artykuł 6b)

2.1.3. Ludobójstwa poprzez celowe narzucanie warunków życia obliczonych na spowodowanie wyniszczenia fizycznego (Artykuł 6c)

2.2. Zbrodnie przeciwko ludzkości

W myśl Artykułu 7 Statutu Rzymskiego, termin „zbrodnie przeciwko ludzkości” oznacza każdy z niżej wymienionych czynów, popełniony w ramach zakrojonego na szeroką skalę lub systematycznego ataku skierowanego przeciwko dowolnej populacji cywilnej, przy świadomości takiego ataku. Dotyczy to m.in. następujących ściśle określonych zbrodni:

2.2.1. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na dokonywaniu morderstw (Artykuł 7a)

2.2.2. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na przeprowadzaniu eksterminacji (Artykuł 7b)

2.2.3. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na zniewalaniu (Artykuł 7c)

2.2.4. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na dokonywaniu deportacji lub przymusowego przesiedlania ludności (Artykuł 7d)

2.2.5. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na więzieniu lub innym krańcowym pozbawianiu wolności fizycznej (Artykuł 7e)

2.2.6. Zbrodni przeciwko ludzkości polegających na popełnianiu innych czynów niehumanitarnych o

podobnym charakterze, celowo powodując znaczące cierpienia, bądź na powodowaniu poważnych uszkodzeń cielesnych lub dotkliwego uszczerbku w zdrowiu psychicznym. (Artykuł 7k)

2.3. Zbrodnie wojenne

W myśl Artykułu 7 Statutu Rzymskiego, termin „zbrodnie wojenne” oznacza naruszenia konwencji genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku (konwencja genewska o traktowaniu jeńców wojennych, konwencja genewska o ochronie osób cywilnych podczas wojny). Tak więc w świetle Statutu, do zbrodni wojennych zalicza się m.in.:

- 2.3.1 Zbrodnię wojenną polegającą na umyślnym zabijaniu (Artykuł 8(2)(a)(i))**
- 2.3.2. Zbrodnię wojenną polegającą na stosowaniu tortur (Artykuł 8(2)(a)(ii)-1)**
- 2.3.3. Zbrodnię wojenną polegającą na nieludzkim traktowaniu (Artykuł 8(2)(a)(ii)-2)**
- 2.3.4. Zbrodnię wojenną polegającą na prowadzeniu eksperymentów biologicznych (Artykuł 8(2)(a)(ii)-3)**
- 2.3.5. Zbrodnię wojenną polegającą na umyślnym powodowaniu poważnych cierpień (Artykuł 8(2)(a)(iii))**
- 2.3.6. Zbrodnię wojenną polegającą na niszczeniu i przywłaszczaniu własności (Artykuł 8(2)(a)(iv))**
- 2.3.7. Zbrodnię wojenną polegającą na odmowie zapewnienia uczciwego procesu (Artykuł 8(2)(a)(vi))**
- 2.3.8. Zbrodnię wojenną polegającą na niezgodnej z prawem deportacji i przemieszczaniu (Artykuł 8(2)(a)(vii)-1)**
- 2.3.9. Zbrodnię wojenną polegającą na niezgodnym z prawem pozbawianiu wolności (Artykuł 8(2)(a)(vii)-2)**
- 2.3.10. Zbrodnię wojenną polegającą na braniu zakładników (Artykuł 8(2)(a)(viii))**

- 2.3.11. Zbrodnię wojenną polegającą na atakowaniu osób cywilnych (Artykuł 8(2)(b)(i))
- 2.3.12. Zbrodnię wojenną polegającą na atakowaniu obiektów cywilnych (Artykuł 8(2)(b)(ii))
- 2.3.13. Zbrodnię wojenną polegającą na powodowaniu nadmiernej śmierci i obrażeń wśród osób cywilnych oraz na nadmiernym niszczeniu jej własności (Artykuł 8(2)(b)(iv))
- 2.3.14. Zbrodnię wojenną polegającą na atakowaniu miejsc nie bronionych (Artykuł 8(2)(b)(v))
- 2.3.15. Zbrodnię wojenną polegającą na zabijaniu lub ranieniu osób w sytuacjach innych niż działania wojenne (Artykuł 8(2)(b)(vi))
- 2.3.16. Zbrodnię wojenną polegającą na okaleczaniu (Artykuł 8(2)(b)(x)-1)
- 2.3.17. Zbrodnię wojenną polegającą na niszczeniu lub zajmowaniu własności wroga (Artykuł 8(2)(b)(xiii))
- 2.3.18. Zbrodnię wojenną polegającą na pozbawianiu obywateli wrogich państw przysługujących im praw (Artykuł 8(2)(b)(xiiv))
- 2.3.19. Zbrodnię wojenną polegającą na używaniu trucizn lub broni wykorzystującej trucizny (Artykuł 8(2)(b)(xvii))
- 2.3.20. Zbrodnię wojenną polegającą na stosowaniu zakazanych pocisków (Artykuł 8(2)(b)(xix))
- 2.3.21. Zbrodnię wojenną polegającą na pogwałceniu godności osobistej (Artykuł 8(2)(b)(xxi))
- 2.3.22. Zbrodnię wojenną polegającą na stosowaniu głodzenia jako metody prowadzenia działań wojennych (Artykuł 8(2)(b)(xxv))
- 2.3.23. Zbrodnię wojenną polegającą na mordowaniu (Artykuł 8(2)(c)(i)-1)
- 2.3.24. Zbrodnię wojenną polegającą na okrutnym traktowaniu (Artykuł 8(2)(c)(i)-3)

**STRESZCZENIE UZASADNIENIA ZARZUTÓW DOTYCZĄCYCH ZBRODNI
ZWIĄZANYCH Z WOJNĄ NAPASTNICZĄ PROWADZONĄ PRZECIWKO
IRAKOWI I BIEŻĄCYM KRYZYSEM MIĘDZYNARODOWYM (ZARZUTY
2.1.1 – 2.3.24)**

1. Oskarżeni umyślnie rozpoczęli wojnę napastniczą przeciwko Irakowi, bez żadnego mandatu międzynarodowego.
2. Oskarżeni umyślnie doprowadzają do eskalacji kryzysu międzynarodowego, stosując w tym celu m.in. elementy wojny psychologicznej i faktyczne działania zbrojne. Celem tej strategii eskalacji jest stworzenie ogólnoswiatowego stanu wyjątkowego, który umożliwi odstępianie od praw obywatelskich w skali globalnej, co wiąże się z wprowadzeniem dalekosiężnych praw o charakterze protekcjonistycznym. Wojna napastnicza przeciwko Irakowi, prowadzona pod pozorem globalnej wojny z „terroryzmem” i krucjaty przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowej zagłady, stanowi część tej strategii.
3. W trakcie swej napastniczej wojny przeciwko narodowi irackiemu, oskarżeni umyślnie popełniali zbrodnie ludobójstwa, mordowania i okaleczania oraz zbrodnie polegające na powodowaniu poważnych uszkodzeń cielesnych i dotkliwego uszczerbku w zdrowiu psychicznym.
4. Oskarżeni celowo popełnili zbrodnię polegającą na niszczeniu i zajmowaniu własności publicznej i prywatnej – zarówno w trakcie działań wojennych, jak i po ich zakończeniu. Irak posiada drugie największe na świecie zasoby ropy naftowej, które są obecnie rabowane w imieniu oskarżonych dla prywatnego zysku.

Szczegółowe dane przedstawiono w poniższym dziale poświęconym dowodom.

HISTORYCZNY PRECEDENS NINIEJSZEGO OSKARŻENIA

Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze, akt oskarżenia przeciwko kierownictwu kartelu IG Farben

Przeszło pół wieku temu, Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze skierował akt oskarżenia przeciwko kierownictwu korporacji IG Farben, największego kartelu farmaceutyczno-petrochemicznego międzywojennej Europy. Trybunał pociągnął do odpowiedzialności osoby odpowiedzialne za drugą wojnę światową i ustanowił precedens międzynarodowego ścigania sądowego zbrodni wojennych, kładąc podwaliny pod haski Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości.

Niewiele osób wie o tym, że Trybunał skazał nie tylko przywódców politycznych i wojskowych, ale również członków kierownictwa korporacji, które pomogły Hitlerowi przejąć władzę. W stan oskarżenia postawiono łącznie 24 osób ze ścisłego kierownictwa i menedżerów IG Farben. Główny Oskarżyciel z ramienia Stanów Zjednoczonych, Telford Taylor, stwierdził w swej mowie wstępnej, że „w akcie oskarżenia zarzuca się tym osobom, iż w pełni świadomie ściągnęły na rodzaj ludzki najbardziej niszczycielską i katastrofalną wojnę w historii ludzkości. Oskarża się ich o masowe zniewalanie, rabowanie i mordowanie. Są to straszne zarzuty.”

Kontynuował następująco: “Głównymi zbrodniarzami wojennymi są nie nazistowscy szaleńcy, lecz właśnie ci oskarżeni pracownicy najwyższych szczebli kierowniczych. Jeżeli ich przestępstwa nie ujrzą światła dziennego, a oni sami nie zostaną ukarani, to w przyszłości dokonają zbrodni znacznie cięższych niż te, jakie kiedykolwiek mógłby popełnić Hitler.”

W 1947 roku, kierownictwu IG Farben postawiono następujące główne zarzuty:

- Zarzut 1: planowanie i prowadzenie wojny napastniczej oraz podbój innych krajów, czego wynikiem były bezprecedensowe zniszczenia na całym świecie, śmierć milionów istnień ludzkich i długotrwałe cierpienia wielu milionów innych osób.

- Zarzut 2: deportowanie, rabowanie i niszczenie własności publicznej i prywatnej w krajach okupowanych w celu osiągnięcia trwałej kontroli gospodarczej nad tymi krajami, a także inne straszne zbrodnie.
- Zarzut 3: zniewalanie, terroryzowanie, torturowanie, mordowanie i znęcanie się nad milionami ludzi.

Teraz – pół wieku później – zarzuty postawione w niniejszym oskarżeniu są uderzająco podobne:

- Planowanie i prowadzenie wojny napastniczej przeciwko Irakowi pod pozorem zwalczania międzynarodowego terroryzmu i rozprzestrzeniania broni masowej zagłady. Wynikiem tej wojny jest dewastacja dużych obszarów kraju, śmierć tysięcy ludzi i odniesienie obrażeń przez setki tysięcy innych osób.
- Rabowanie i niszczenie własności publicznej i prywatnej w dążeniu do uzyskania władztwa gospodarczego i kontroli nad całym światem poprzez doprowadzenie do eskalacji kryzysu międzynarodowego. W związku z tą wojną oskarżeni z rozmysłem przewidzieli użycie broni masowej zagłady, w tym broni jądrowej, chemicznej i biologicznej.
- Ludobójstwo poprzez zabijanie, poprzez powodowanie poważnych uszkodzeń cielesnych oraz poprzez celowe narzucanie warunków życia obliczonych na spowodowanie wyniszczenia fizycznego, jak również zbrodnie przeciwko ludzkości polegające na mordowaniu i popełnianiu innych czynów niehumanitarnych.

DOWODY POPEŁNIENIA ZBRODNI

Dowody na zarzuty przedstawione w niniejszym oskarżeniu także odnoszą się do dwóch głównych kategorii zbrodni:

- Dowody na ludobójstwo i inne zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnione w związku z farmaceutycznym „robieniem interesów na chorobach”.

- Dowody na zbrodnie wojenne i agresję oraz na inne zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnione w związku z wojną przeciwko Irakowi i międzynarodową eskalacją działań zmierzających do wybuchu wojny światowej.

1. DOWODY NA LUDOBÓJSTWO I INNE ZBRODNI PRZECIWKO LUDZKOŚCI, POPEŁNIONE W ZWIĄZKU Z FARMACEUTYCZNYM „ROBIENIEM INTERESÓW NA CHOROBY”.

Przedstawiono precyzyjne dowody na to, że oskarżeni są odpowiedzialni za umyślne podtrzymywanie i rozwój chorób, celowo tworząc nowe choroby i rozszerzając stosowanie leków pierwotnie zarejestrowanych dla jednej choroby na możliwie największą liczbę schorzeń.

Aby osiągnąć te cele, oskarżeni strategicznie zaprojektowali, wprowadzili w życie i zorganizowali oszukańczy proceder o skali ogólnoświatowej, który pod względem zasięgu gospodarczego nie ma sobie równych w historii ludzkości.

1.1. Celowy rozwój chorób

Poniżej przedstawiono precyzyjne dowody naukowe na to, że oskarżeni celowo podtrzymują i rozwijają najbardziej rozpowszechnione dziś choroby – pomimo tego, że było można było im zapobiec i w dużej mierze doprowadzić do ich likwidacji, ocalając miliony istnień ludzkich.

1.1.1. Wieńcowa choroba serca

Podstawową przyczyną choroby wieńcowej i zawałów jest strukturalne osłabienie i upośledzone funkcjonowanie ścianek tętnic, które – podobnie jak skorbut – powstaje wskutek długotrwałego niedoboru witamin i innych niezbędnych czynników odżywczych.

Jednakże farmaceutyczne podejścia do zapobiegania i leczenia choroby sercowo-naczyniowej celowo ignorują ten problem, skupiając się raczej na

terapii objawowej, przykładowo na obniżaniu poziomu cholesterolu we krwi.

Ww. farmaceutyki nie tylko nie leczą choroby, chociaż właśnie w tym celu są wprowadzane na rynek, ale także powodują skutki uboczne, które dają początek nowym schorzeniom. W skali ogólnoswiatowej, liczba osób umierających na chorobę sercowo-naczyniową wskutek umyślnych przestępstw popełnianych przez oskarżonych sięga 12 milionów rocznie.

1.1.2. Podwyższone ciśnienie krwi

Podstawową przyczyną podwyższonego ciśnienia krwi jest wzrost naprężeń w ścianie tętnicy w wyniku niedoboru kluczowych czynników odżywczych we włóknach mięśniowych gładkich naczyń, co prowadzi do zwężenia tętnicy i zwiększenia ciśnienia krwi. W wielu dostępnych badaniach klinicznych udokumentowano korzyści wynikające dla pacjentów ze stosowania mikroczynnika odżywczych nie objętych ochroną patentową, a w szczególności aminokwasu o nazwie arginina oraz magnezu. Niwelują one tkwiący u podstaw tego schorzenia niedobór, prowadząc w efekcie do złagodzenia naprężeń ścianek naczyń, powiększenia średnicy naczyń krwionośnych i obniżenia ciśnienia krwi.

Farmaceutyki sprzedawane w celu leczenia podwyższonego ciśnienia krwi celowo koncentrują się na terapii objawowej. Dla przykładu, Beta-blokery obniżają częstość akcji serca, zaś środki moczopędne obniżają objętość krwi. Te farmaceutyki celowo nie redukują „spazmów” ścianek naczyń krwionośnych, które stanowią zasadniczą przyczynę podwyższonego ciśnienia krwi. Co więcej, ww. leki nie tylko nie zapewniają skutecznej terapii, ale także charakteryzują się długotrwałymi efektami ubocznymi, w tym m.in. – potencjalnie – powodują szereg nowych schorzeń, co sprzyja tworzeniu nowych rynków leków.

Na całym świecie kilkaset milionów osób cierpiących na podwyższone ciśnienie krwi pozostaje niewyleczonych – bezpośrednio wskutek działań podejmowanych przez oskarżonych. Liczba zgonów rośnie dziennie.

1.1.3. Niewydolność serca

Podstawową przyczyną niewydolności serca jest brak biokatalizatorów, określonych witamin, minerałów, karnityny, koenzymu Q10 i innych nośników bioenergii w milionach komórek mięśniowych serca. Wynikiem tego jest upośledzona praca pompująca serca i gromadzenie się wody w organizmie.

Tymczasem farmaceutyczne podejścia do terapii niewydolności serca celowo ignorują ten fakt i koncentrują się na leczeniu objawowym. Diuretyki wprowadzane na rynek w celu leczenia niewydolności serca nie tylko nie usuwają wody nagromadzonej w organizmie, ale także wypłukują witaminy, minerały i inne nośniki bioenergii rozpuszczalne w wodzie. Tak więc farmaceutyki wprowadzane na rynek jako lekarstwo na niewydolność serca w rzeczywistości pogarszają tę chorobę i są odpowiedzialne za obniżenie długości życia pacjentów.

Te farmaceutyki nie tylko celowo nie leczą choroby, ale także wypłukują z organizmu niezbędne czynniki odżywcze, przez co pogarszają pierwotną przyczynę schorzenia. Na całym świecie przeszło sto milionów osób cierpiących na niewydolność serca pozostaje niewyleczonych i w końcu umiera przedwcześnie - bezpośrednio wskutek działań podejmowanych przez oskarżonych.

1.1.4. Arytmia serca

Podstawową przyczyną arytmii serca jest brak składników odżywczych, witamin, minerałów i innych nośników bioenergii w milionach elektrycznych komórek mięśniowych serca. Upośledza to wytwarzanie i przewodzenie impulsów elektrycznych wymaganych dla normalnej pracy serca. Przeprowadzone ostatnio badania kliniczne kontrolowane grupą porównawczą, której podano placebo, wykazało w sposób jednoznaczny, że terapeutyczne zastosowanie składników odżywczych to skuteczny, bezpieczny i tani sposób poprawienia stanu zdrowotnego przy arytmii serca.

Jednakże farmaceutyczne podejście do leczenia arytmii serca celowo ignoruje ten fakt, koncentrując się na symptomach. Leki wprowadzane na rynek częstokroć pogarszają nieregularność uderzeń serca, powodują zatrzymanie akcji serca i przedwczesną śmierć pacjentów.

Dziesięć lat temu autor Thomas Moore, w książce zatytułowanej „Deadly Medicine, udokumentował”, że jedna nowa grupa leków przeciwko arytmii serca zebrała w Stanach Zjednoczonych śmiertelne żniwo przewyższające liczbę ofiar poniesionych przez ten kraj podczas wojny wietnamskiej. Na całym świecie przeszło sto milionów osób cierpiących na arytmie serca pozostaje niewyleczonych – bezpośrednio wskutek działań podejmowanych przez oskarżonych. Liczba zgonów rośnie dziennie.

1.1.5. Rak

Do niedawna rak był uważany za wyrok śmierci. Ostatnie osiągnięcia w dziedzinie medycyny naturalnej i komórkowej radykalnie zmieniły sytuację. Także w przypadku tej choroby okazuje się, że badania medyczne w zakresie terapii nie podlegających ochronie patentowej zostały celowo zaniedbane i wykluczone przez oskarżonych na rzecz nieskutecznych leków, które pozwalają na dalsze istnienie epidemii raka jako jednego z najbardziej dochodowych rynków. Z uwagi na szczególną powagę zbrodni popełnionych przez oskarżonych w związku z epidemią raka, poniżej opisaliśmy ją w większym uszczegółowieniu.

Faktem naukowym jest, że wszystkie nowotwory rozprzestrzeniają się w oparciu o ten sam mechanizm, tj. korzystają z enzymów trawiących kolagen (kolagenazy, metaloproteiny). Zastosowanie w terapii naturalnego aminokwasu o nazwie lizyna – a zwłaszcza w połączeniu z innymi nie podlegającymi ochronie składnikami odżywczymi – może zablokować te enzymy i tym samym zahamować rozprzestrzenianie się komórek rakowych. Wszystkie zbadane dotąd rodzaje nowotworów, w tym m.in. rak piersi, rak prostaty, rak płuc, rak skóry, oponiak i szereg innych, reagują na ww. metodę leczenia.

Jedyny powód, dla którego ten przełom w medycynie nie został dalej zbadany i nie jest stosowany na całym świecie w leczeniu pacjentów cierpiących na nowotwory, to fakt, że rzeczony substancje nie podlegają ochronie patentowej i tym samym zapewniają bardzo niską marżę zysku. Co ważniejsze, każda skuteczna metoda leczenia dowolnej choroby prowadzi w końcu do jej likwidacji, a co za tym idzie – do zniszczenia wartego wiele miliardów dolarów rynku leków.

Wprowadzanie na rynek farmaceutyków przeznaczonych dla osób cierpiących na raka odznacza się szczególnym poziomem oszustwa i złej woli. Pod pozorem leczenia nowotworów przy pomocy środków objętych eufemistyczną nazwą „chemoterapeutyki” podaje się pacjentom substancje toksyczne, w tym także pochodne gazu musztardowego. Fakt, że te toksyczne czynniki niszczą również miliony zdrowych komórek w organizmie, został z pełną świadomością wzięty pod uwagę.

Wiedząc o powyższym, z rozmysłem uwzględniono następujące konsekwencje: po pierwsze, rak będzie w dalszym ciągu epidemią globalną, zapewniając ekonomiczną podstawę wartego wiele miliardów dolarów procederu „robienia interesów na chorobach”. Po drugie, systematyczne stosowanie środków toksycznych w postaci chemioterapii powoduje epidemię nowych chorób u pacjentów cierpiących na nowotwory.

W wyniku tej terapii rynek farmaceutyków służących leczeniu niebezpiecznych skutków ubocznych pierwotnych leków – obejmujących m.in. zakażenia, zapalenia, krwawienia i niewydolność narządów – jest jeszcze większy niż rynek chemoterapeutyków. Tak więc oskarżeni zastosowali zorganizowany plan wprowadzania w błąd ze szkodą dla setek milionów osób cierpiących na nowotwory, przy czym przyświecał im tylko jeden cel: wzbogacenie się.

1.1.6. AIDS i inne choroby zakaźne

Podobne celowe plany wprowadzania w błąd zastosowano w przypadku jednej z najgroźniejszych epidemii w dziejach ludzkości – AIDS. Już 10 lat

temu badania naukowe wykazały, że witamina C może obniżyć replikację wirusa HIV o ponad 99%. Ten fakt był znany oskarżonym od ponad dekady.

Rozmyślnie ignorując i obchodząc tę bezpieczną i tanią metodę leczenia, nie podlegającą ochronie patentowej, oskarżeni opracowywali leki przeciwko AIDS, które cechują się poważnymi efektami ubocznymi i – z uwagi na wygórowane tantiemy patentowe – są poza zasięgiem finansowym znakomitej większości mieszkańców naszej planety. Tak oto poprzez stosowanie przestępczego planu działalności komercyjnej oskarżeni są winni narażenia na ryzyko utraty życia oraz spowodowania śmierci setek milionów ludzi w Afryce, Ameryce Południowej, Azji i innych częściach świata.

W podobny sposób zbojkotowali oni informacje, z których wynika, że najistotniejszym środkiem, jaki należy przedsięwziąć w celu zwiększenia odporności na choroby zakaźne, jest zapewnienie optymalnego przyjmowania witamin: B6 i B12, kwasu foliowego i pewnych innych niezbędnych składników odżywczych. Jest faktem naukowym, że te biokatalizatory metabolizmu komórkowego zwiększają wytwarzanie leukocytów, które są główną bronią organizmu w walce z każdym zakażeniem. Poprzez systematyczne zatajanie tych informacji, w szczególności przed setkami milionów dzieci i dorosłych w krajach rozwijających się, przemysł farmaceutyczny celowo naraża na ryzyko życie setek milionów ludzi zamieszkujących te części świata. Wszyscy oskarżeni wiedzą, że prawie nikogo spośród ww. nie stać na terapie farmaceutyczne, w związku z czym osoby te czeka śmierć.

Zatajanie ratujących życie informacji na temat naturalnych, nie objętych ochroną patentową alternatyw, które pozwalają zapobiegać i zwalczać choroby zakaźne, nie tylko prowadzi do śmierci milionów osób, ale także do upadku gospodarczego wielu krajów rozwijających się. Bezpośrednim tego wynikiem jest dramatyczne pogłębienie już istniejącego braku równowagi we współczesnej gospodarce światowej. Ww. kraje celowo wciągają się w konflikt, który mogą tylko przegrać.

1.1.7. Inne choroby

Na podobnej zasadzie egzystują choroby zwyrodnieniowe, zapalne i zakaźne, a także cały szereg innych, stanowiąc poważny problem zdrowotny, albowiem oskarżeni otoczyli te schorzenia troską i opieką jako rynki dla realizowanego przez siebie przestępczego „robienia interesów na chorobach”.

1.2. DOWODY DOTYCZĄCE PRZESTĘPCZYCH PLANÓW MARKETINGOWYCH AUTORSTWA OSKARŻONYCH

1.2.1 Celowe rozwijanie chorób i powodowanie u pacjentów nowych chorób w celu zapewnienia wzrostu popytu na produkty farmaceutyczne

Dążąc do zapewnienia wzrostu kontrolowanych przez siebie rynków, oskarżeni celowo produkują i wprowadzają do obrotu niżej wymienione grupy leków – chociaż znane są ich szkodliwe skutki uboczne. Działając w sposób przestępczy, oskarżeni z rozmysłem wywołują nowe choroby pod pozorem zwalczania istniejących schorzeń. Fakt, że te nowe choroby, będące wynikiem skutków ubocznych stosowania oryginalnych leków, mogą pojawić się nawet wiele lat później, jest również wykorzystywany w celu ukrycia ich oszukańczego planu:

Leki obniżające poziom cholesterolu, a w szczególności tzw. statyny i fibraty, są masowo dystrybuowane pod pozorem zapobiegania chorobom sercowo-naczyniowym. Stwierdzono, że w dawkach podawanych obecnie milionom pacjentów na całym świecie, leki te wywołują nowotwory.

Chemoterapeutyki są wprowadzane do obrotu jako rzekome lekarstwo na nowotwory. W rzeczywistości powodują one szereg niezwykle poważnych efektów ubocznych, z których najczęściej występującym jest wywoływanie nowych nowotworów. Cały przestępczy plan marketingowy dla chemoterapii może funkcjonować jedynie dlatego, że oskarżeni utożsamili nowotwory z wyrokiem śmierci – nawet przedłużenie życia pacjenta o kilka miesięcy za pomocą chemoterapii jest przedstawiane jako niezwykle sukces.

Aspiryna jest masowo dystrybuowana pod pozorem zapobiegania zawałom i udarom serca, jednakże wiadomo, że długotrwałe użytkowanie tego leku prowadzi do niszczenia kolagenu, tym samym stopniowo

zwiększając ryzyko wystąpienia zawału i udaru serca, ale również innych chorób, takich jak wrzody żołądka czy krwawienie żołądkowo-jelitowe.

Leki przeciwzapalne są stosowane do zwalczania bólu i zapaleń, np. w przypadku artretyzmu. Jednakże wiele z nich niszczy tkanki łączne, tj. stawy. Ich długotrwałe użytkowanie nie rozwiązuje problemów zdrowotnych, lecz prowadzi do ich pogłębienia.

Antagoniści wapnia to leki masowo dystrybuowane pod pozorem leczenia podwyższonego ciśnienia krwi i zapobiegania zawałom, jednakże wiadomo, że ich długotrwałe stosowanie powoduje większą podatność na zawały, udary serca i inne choroby.

Estrogen i inne leki hormonalne są masowo rozprowadzane pod pozorem zapobiegania osteoporozie i schorzeniom serca, lecz wiadomo, że ich długotrwałe stosowanie powoduje raka u ponad 30% zażywających je kobiet. Szczególnie częstymi formami nowotworów powodowanych przez te leki są nowotwory o podłożu hormonalnym, takie jak rak piersi czy macicy.

Leki uspokajające i antydepresyjne. Kolejnym mechanizmem stosowanym przez oskarżonych, aby systematycznie rozwijać rynki, jest umyślne uzależnianie osób w celu zwiększenia sprzedaży leków. Udowodniono, że wiele leków uspokajających i antydepresyjnych, w tym także powszechnie stosowane valium (diazepam), powoduje uzależnienie i lekomanię. Aby zwiększyć globalną sprzedaż tych leków, oskarżeni wychwalają ich zalety w całostronicowych reklamach prasowych kierowanych do społeczeństwa.

Inne leki. Ponieważ podleganie ochronie patentowej jest czynnikiem o krytycznym znaczeniu dla farmaceutycznej działalności inwestycyjnej, typowe farmaceutyki są syntetycznymi substancjami, działającymi toksycznie na organizm ludzki. Prawie dla wszystkich leków obowiązuje jedna i ta sama oszukańcza zasada handlowa – stosować krótkofalowe leczenie symptomów, jednocześnie szkodząc organizmowi i stopniowo wytwarzając nowe choroby, które przyczynią się do powstania i rozwoju nowych rynków.

1.2. Rozszerzanie rynków leków farmaceutycznych o nowe choroby

Popelniając te zbrodnie, oskarżeni celowo rozszerzają istniejące rynki leków farmaceutycznych poprzez wynajdywanie nowych stanów, dla których zalecają stosowanie leków uprzednio rekomendowanych dla zupełnie innych chorób. Poniższe przykłady są wystarczającym tego dowodem:

Pastyłki od bólu głowy rzekomo zapobiegają chorobom serca. Aspirynę opracowano jako tabletkę łagodzącą ból, w tym także ból głowy, natomiast obecnie jest ona masowo rozprowadzana i zalecana przez oskarżonych jako środek nadający się do długotrwałego stosowania – nawet przez osoby zdrowe – gdyż rzekomo zapobiega i leczy choroby serca i inne poważne dolegliwości.

Antybiotyki rzekomo zwalczają wieńcową chorobę serca. W celu rozszerzenia globalnego rynku na antybiotyki, oskarżeni sfabrykowali i na skalę ogólnoswiatową rozpowszechnili tzw. „teorię bakteryjną” ataków serca. Nie mając żadnych dowodów na to, że bakterie chlamydia lub inne powodują miażdżycę tętnic czy zawały serca, oskarżeni w sposób przestępczy wypromowali powszechne stosowanie antybiotyków nawet przez osoby zdrowe pod pozorem zapobiegania zawałom serca.

Powyższe przykłady dają ogólne pojęcie o praktykach stosowanych przez oskarżonych w celu systematycznego rozszerzania stosowania ich leków na inne choroby. Ten plan marketingowy jest faktycznie zasadą, nie zaś wyjątkiem. Wykaz zbrodni popełnionych w tym kontekście należałoby uzupełnić i uaktualnić podczas dalszych badań.

1.4. ZBRODNIĘ ZWIĄZANE Z SYSTEMATYCZNĄ INFILTRACJĄ RÓŻNYCH SEKTORÓW SPOŁECZEŃSTWA W CELU UŁATWIENIA POPEŁNIANIA WYKAZANYCH ZBRODNI.

Oskarżeni systematycznie i celowo infiltrują świat medycyny i sektory opieki zdrowotnej w wielu krajach świata w celu doprowadzenia ich do zależności finansowej i innej, tak aby mogli dalej prowadzić proceder „robienia interesów na chorobach” i popełniać nowe zbrodnie.

Zasadniczym celem realizowanych przez nich badań medycznych nie jest znalezienie najbardziej skutecznej, bezpiecznej i taniej metody leczenia określonych chorób, lecz określenie największych rynków chorobowych i osiągnięcie na tych rynkach największych zysków dla producentów leków. W ramach tej strategii, w ciągu kilku ostatnich dekad oskarżeni systematycznie usuwali z akademickich programów nauczania zagadnienia dotyczące skutecznych, lecz nie podlegających ochronie patentowej terapii naturalnych. Celowo dążą do kształcenia pokoleń nie posiadających żadnej lub jedynie ograniczoną wiedzę na temat ratujących życie korzyści wynikających z naturalnych metod leczenia. Jednocześnie nauczanie akademickie w zakresie terapii zostało przejęte przez nowe wydziały *farmakologii*. Tak więc co najmniej kilka pokoleń lekarzy opuściło mury uczelni będąc jedynie wyszkolonymi przedstawicielami handlowymi farmaceutycznego „robienia interesów na chorobach”. Aby ukryć tę strategię, leki objęte ochroną patentową przedstawiano jako „naukowe”, a nawet nazywano je „lekami etycznymi”, podczas gdy terapie naturalne – nie podlegające ochronie patentowej – określano mianem „nienaukowych”.

W podobny sposób oskarżeni systematycznie i z rozmysłem infiltrowali mass media, tworząc zależności finansowe i inne, a także rozpowszechniając wprowadzające w błąd, fałszywe informacje w celu zatajenia swych przestępczych działań, promowania „robienia interesów na chorobach” i popełniania innych zbrodni.

Oskarżeni celowo i systematycznie popełniali nadużycia na systemach legislacyjnych i politycznych większości krajów w celu uchwalania praw, służących zwiększaniu prowadzonej przez nich sprzedaży nieskutecznych i niebezpiecznych, lecz lukratywnych farmaceutyków, a dotyczących wprowadzania przepisów i promowania innych środków. Oskarżeni nadużywali swych wpływów politycznych w celu zmuszania do przyjmowania prawodawstwa, które pozwalało im przywłaszczać sobie miliardy dolarów pod przykrywką „ubezpieczeń zdrowotnych” oraz innych publicznych i prywatnych funduszy zdrowia. Promując swój oparty na oszustwie proceder „robienia interesów na chorobach”, pobierali pieniądze

od osób fizycznych, korporacji i rządów na całym świecie poprzez żądanie zapłaty za nieskuteczne i szkodliwe terapie. W ten oto sposób oskarżeni zapewniają niebotyczne zyski dla przemysłu farmaceutycznego oraz powodują niepotrzebne cierpienia i doprowadzają do przedwczesnej śmierci setek milionów ludzi.

Oskarżeni umyślnie i systematycznie infiltrowali i nadużywali władzy Parlamentu Europejskiego oraz innych ciał regionalnych i międzynarodowych, w tym m.in. Organizacji Narodów Zjednoczonych, Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), Organizacji Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), a także wielu innych krajowych i międzynarodowych ciał politycznych w celu popełniania zbrodni przeciwko ludzkości.

1.5. ZBRODNIE ZWIĄZANE Z SYSTEMATYCZNYM BLOKOWANIEM SKUTECZNYCH, NIE PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE PATENTOWEJ TERAPII NATURALNYCH

Pragnąc zabezpieczyć swój sztucznie rozwijany inwestycyjny proceder „robienia interesów na chorobach”, oskarżeni podjęli próbę strategicznej eliminacji dostępu ludzi na całym świecie do naturalnych, nie podlegających ochronie patentowej metod leczenia. Aby zrealizować ten cel, oskarżeni zastosowali szereg rozwiązań strategicznych:

1. *Zatajanie ratujących życie informacji na temat naturalnych, nie podlegających ochronie patentowej metod leczenia.* Oskarżeni celowo i systematycznie zataili i zablokowali dostęp milionów ludzi do podstawowej informacji zdrowotnej, a mianowicie, że organizm ludzki nie wytwarza samodzielnie witaminy C (kwasu askorbinowego). Nie posiadając tej wiedzy, niemal wszyscy ludzie cierpią na niedobór witaminy C i przez to są podatni na choroby sercowo-naczyniowe i inne. Postępując podobnie, oskarżeni systematycznie i umyślnie zataili i zablokowali dostęp milionów ludzi do kolejnej podstawowej informacji zdrowotnej, a mianowicie, że organizm ludzki nie wytwarza samodzielnie

aminokwasu o nazwie lizyna. Nie dysponując tą wiedzą, prawie wszyscy ludzie cierpią na niedobór lizyny i są podatni na nowotwory i inne choroby. W ten oto sposób oskarżeni celowo powodują dalsze niepotrzebne cierpienia i przedwczesną śmierć setek milionów ludzi.

2. *Publiczne dyskredytowanie naturalnych, nie podlegających ochronie patentowej metod leczenia.* Oskarżeni umyślnie i systematycznie oszukiwali społeczeństwo poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych, wprowadzających w błąd i sfabrykowanych informacji, które dyskredytują naturalne, nie podlegające ochronie patentowej metody leczenia w celu ochrony i rozwoju procederu „robienia interesów na chorobach”, opartego na lekach objętych ochroną patentową, oraz żeby móc popełniać inne przestępstwa. W ten oto sposób oskarżeni celowo powodują dalsze niepotrzebne cierpienia i przedwczesną śmierć setek milionów ludzi.

3. *Zakazywanie rozpowszechniania informacji zdrowotnej związanej z naturalnymi, nie podlegającymi ochronie patentowej metodami leczenia.* Oskarżeni celowo nadużywali swych wpływów politycznych w celu wprowadzenia w życie legislacji – zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, która zasadniczo zakazałaby rozpowszechniania terapeutycznych i zapobiegawczych informacji zdrowotnych dotyczących naturalnych, nie podlegających ochronie patentowej metod leczenia. Jednocześnie ta legislacja stanowi próbę ustanowienia arbitralnie niskich „górných granic” dostępności tych naturalnych i bezpiecznych terapii, ten krok ma na celu wprowadzenie zakazu ich stosowania jako naturalnych środków terapeutycznych. Poprzez nadużywanie Komisji „Codex Alimentarius” Narodów Zjednoczonych, oskarżeni próbowali nawet wprowadzić takie prawa dla wszystkich państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych – czyli w skali ogólnoświatowej.

1.5.5. Obecnie, gdy wszystkie pokojowe sposoby zabezpieczenia farmaceutycznego procederu „robienia interesów na chorobach” skończyły się niepowodzeniem, oskarżeni zastosowali inną strategię.

Umyślnie doprowadzają do eskalacji kryzysu międzynarodowego w celu stworzenia warunków psychologicznych i prawnych, które pozwolą na natychmiastowe i ogólnoswiatowe wprowadzenie w życie praw o charakterze protekcyjnym, tym samym zabezpieczając przyszłość „robienia interesów na chorobach” i możliwość dalszego popełniania przestępstw.

2. DOWODY NA LUDOBÓJSTWO, ZBRODNIE WOJENNE I INNE ZBRODNIE PRZECIWKO LUDZKOŚCI, POPEŁNIANE W ZWIĄZKU Z WOJNĄ NAPASTNICZĄ PROWADZONĄ PRZECIWKO IRAKOWI.

Oskarżeni popełniają zbrodnię polegającą na umyślnej eskalacji kryzysu międzynarodowego w stronę konfliktu, w którym użyto by broni masowej zagłady. oraz zbrodnię wojny napastniczej

Oskarżeni konsekwentnie nadużywają tragicznych wydarzeń z dnia 11 września w celu skonstruowania scenariusza kryzysu międzynarodowego, który następnie wykorzystają dla uzasadnienia swej napastniczej wojny.

Podczas gdy oskarżeni zmaksymalizowali czynnik psychologiczny tej tragedii, zablokowali oficjalne dochodzenie w sprawie wydarzeń, które doprowadziły do i faktycznie miały miejsce w dniu 11 września. To właśnie Biały Dom przez ponad rok sprzeciwiał się ustanowieniu niezależnej komisji.

Tak więc, chociaż fakty dotyczące tej tragedii nie zostały w pełni ujawnione społeczeństwu, wydarzenia z dnia 11 września są nieprzerwanie nadużywane jako uzasadnienie kryzysowej sytuacji międzynarodowej.

Nie potrafiąc ujawnić żadnych przekonujących dowodów dotyczących wydarzeń z dnia 11 września, oskarżeni wykorzystali tę tragedię w celu zdobycia Afganistanu. Militarnej podbojowi tego kraju towarzyszyło

plądrowanie jego zasobów naturalnych, realizowane przez oskarżonych dla prywatnego zysku.

Oskarżeni w podobny sposób wykorzystali ten sam pretekst, aby napaść na sąsiedni Irak. Działając pod pozorem zwalczania rozpowszechniania broni masowej zagłady, oskarżeni próbowali przymusić światową społeczność do wzięcia udziału w wojnie napastniczej przeciwko Irakowi.

Pomimo tego, że zdecydowana większość Rady Bezpieczeństwa ONZ, znacząca większość państw członkowskich ONZ i niemal cała światowa opinia publiczna były przeciwne tej wojnie, oskarżeni i tak ją rozpoczęli.

Wojna zaplanowana, rozpoczęta i prowadzona przez oskarżonych nie posiadała żadnego mandatu międzynarodowego, w związku z czym była wojną napastniczą i stanowiła zbrodnię przeciwko ludzkości. Jeżeli oskarżeni nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za tę zbrodnię, to cały system prawa międzynarodowego powstały po drugiej wojnie światowej w celu zapewnienia rodzajowi ludzkiemu ochrony przed zagładą, legnie w gruzach.

Z braku międzynarodowego mandatu, jedynym uzasadnieniem, jakiego oskarżeni mogli użyć w celu popełnienia tego przestępczego czynu, było sfabrykowanie pretekstu – rzekomego poszukiwania broni masowej zagłady w Iraku. Obecnie cały świat wie, że był to jedynie kolejny podstęp.

Podczas tej napastniczej wojny przeciwko Irakowi zginęły dziesiątki tysięcy mieszkańców tego kraju – zarówno żołnierze, jak i osoby cywilne. Zabijanie na taką skalę w trakcie wojny nie mającej żadnego mandatu międzynarodowego jest zbrodnią ludobójstwa.

Co więcej, setki tysięcy niewinnych osób, w dużej mierze dzieci, doznało obrażeń i okaleczeń, bądź też dotkliwego uszczerbku na zdrowiu psychicznym – wszystko w wyniku przestępczych czynów oskarżonych.

Ponadto oskarżeni systematycznie i z rozmysłem zajęli pola naftowe i inne naturalne zasoby Iraku w celu wzbogacenia się na ich eksploatacji. Pragnąc zatuszować swe zbrodnie, oskarżeni rozpowszechniają fałszywe uzasadnienie, iż zajęcie zasobów naftowych leży w interesie i jest korzystne dla mieszkańców Iraku.

Dokonując okupacji Iraku i przywłaszczając sobie zasoby naturalne tego kraju w drodze wojny napastniczej, oskarżeni popełnili również zbrodnię polegającą na rabowaniu i zajmowaniu własności wroga.

Oskarżeni systematycznie promowali eskalację tego kryzysu w celu dalszego ograniczenia praw obywatelskich poprzez tzw. ustawy antyterrorystyczne. Aby móc oszukiwać społeczeństwo podczas popełniania tych zbrodni, uchwalanym prawom celowo nadawano mylące nazwy, np. „Ustawa o Bezpieczeństwie Ojczyzny” czy „Ustawa Patriotyczna”, tym samym wymuszając poparcie polityczne dla odstąpienia od praw obywatelskich.

Oskarżeni, systematycznie organizując tę eskalację, podjęli z rozmysłem próbę wykorzystania faktu, że uwaga mass mediów jest odwrócona, i wykonali pierwsze kroki mające na celu wprowadzenie praw o charakterze protekcyjnym w imieniu kartelu farmaceutycznego. Niewielu członków Kongresu wiedziało wówczas o tym, że do „Ustawy o Bezpieczeństwie Ojczyzny” wprowadzono zapis przyznający wytwórcom leków immunitet od powództw dotyczących odpowiedzialności za jakość produktów.

Powyższy opis jest jedynie krótkim streszczeniem zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, jakie zostały popełnione przez oskarżonych, a także strategii polegającej na wykorzystywaniu tych zbrodni do popełniania jeszcze cięższych przestępstw, w tym m.in. umacniania pozycji globalnego „robienia interesów na chorobach”.

W trakcie dalszego dochodzenia poświęconego tym zbrodniom wojennym należy wykorzystać całość dostępnych środków w celu oddania oskarżonych w ręce sprawiedliwości. Powyższe dotyczy w szczególności wszystkich informacji, które można uzyskać od agend Organizacji Narodów Zjednoczonych i inspektorów rozbrojeniowych ONZ, a także zgromadzonej przez źródła międzynarodowe informacji odnoszących się do popełnionych w Iraku zbrodni wojennych.

Narody świata będą żądały, aby uczestniczyć w tym procesie i móc przedkładać dokumentację dotyczącą zbrodni wojennych w celu przyspieszenia pracy wymiaru sprawiedliwości.

OSKARŻENI

Oskarżonymi są niżej wymienieni obywatele różnych państw, piastujący wysokie stanowiska w sektorach: korporacyjnym, wojskowym i politycznym:

1. **George Walker Bush**, Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Jest on głównym politycznym realizatorem interesów kartelu farmaceutycznego/petrochemicznego, jak również głównym wykonawcą politycznym zbrodni wojennych popełnianych w Iraku oraz innych zbrodni przedstawionych w niniejszym oskarżeniu.
2. **Anthony Charles Lynton („Tony”) Blair**, Premier Zjednoczonego Królestwa. Jest przywódcą i wykonawcą politycznym działającym we własnym imieniu, jak również współnikiem zbrodni popełnianych przez George’a Busha, opisanych w niniejszym oskarżeniu.
3. **Richard Bruce („Dick”) Cheney**, Wiceprezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Cheney był dyrektorem naczelnym spółki Haliburton & Company z Dallas w stanie Texas, która obsługiwała przemysł naftowy. Po podboju Iraku, Haliburton stała się kluczowym uczestnikiem grabieży Iraku, prowadzonej pod pozorem odbudowy.
4. **Donald Rumsfeld**, Sekretarz Obrony Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Rumsfeld był dyrektorem naczelnym kilku spółek biotechnologicznych i farmaceutycznych, m.in. koncernu G. D. Searle, obecnie wchodzącego w skład Pharmacia. Przez kilka dekad pełnił rolę strategicznego organizatora farmaceutycznego procederu „robienia interesów na chorobach”, otrzymując szereg nagród od przemysłu farmaceutycznego. Oprócz George’a W. Busha, Donald Rumsfeld należał do głównych propagatorów rozpoczęcia napastniczej wojny przeciwko Irakowi.
5. **John Ashcroft**, Minister Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Zalicza się do strategów tzw. Ustawy o Bezpieczeństwie Ojczyzny, będącej jednym z narzędzi, za pomocą których oskarżeni systematycznie ograniczają prawa obywatelskie w Stanach Zjednoczonych. Jest on

odpowiedzialny za wprowadzanie legislacji o charakterze protekcyjnym, która zasadniczo zapewniłaby przemysłowi farmaceutycznemu immunitet od odpowiedzialności za zbrodnie popełniane na terenie Stanów Zjednoczonych.

6. **Tom Rich**, Minister Spraw Wewnętrznych Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, wspólnik Johna Ashcrofta w zakresie umacniania politycznej i ekonomicznej kontroli oskarżonych z zamiarem umożliwienia dalszego prowadzenia przez nich pozbawionego skrupułów procederu „robienia interesów na chorobach” oraz kontynuowania zbrodni poprzez systematyczne ograniczanie praw obywatelskich w Stanach Zjednoczonych.
7. **Condoleezza Rice**, Doradczynie Prezydenta USA ds. Bezpieczeństwa Narodowego. Jest ona byłym dyrektorem koncernu petrochemicznego Chevron i odegrała instrumentalną rolę w promowaniu wojny napastniczej rozpoczętej przez oskarżonych.

W sektorze farmaceutycznym, oskarżenie dotyczy następujących spółek i członków ich kierownictwa:

1. **Pfizer Inc.**, dyrektora naczelnego – dra Henry’ego A. McKinnella, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
2. **Merck & Co., Inc.**, dyrektora naczelnego – Raymonda V. Gilmartina, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
3. **GlaxoSmithKline PLC**, dyrektora naczelnego – dra Jeana-Pierre’a Garniera, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
4. **Novartis AG**, dyrektora naczelnego – dra Daniela Vasella, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
5. **Amgen Inc.**, dyrektora naczelnego – Kevina Sharera, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
6. **Astra Zeneca**, dyrektora naczelnego – Sir Toma McKillopa, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
7. **Ely Lilly and Company**, dyrektora naczelnego – Sidneya Taurela, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.

8. **Abbott Laboratories**, dyrektora naczelnego Milesa D. White'a, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
9. Innych spółek farmaceutycznych, ich dyrektorów naczelnych i zarządów, które podtrzymują i promują inwestycyjny proceder „robienia interesów na chorobach”, jak również popełniają inne zbrodnie.

W sektorze petrochemicznym, oskarżenie dotyczy następujących spółek i członków ich kierownictwa:

1. **ExxonMobil Corporation**, dyrektora naczelnego – Lee R. Raymonda, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
2. **British Petroleum (BP)**, dyrektora naczelnego - Lorda Browne of Madingley (FREng), a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
3. **Chevron Texaco Corp.**, dyrektora naczelnego – Davida O'Reillyego, a także pozostałych członków kierownictwa i zarządu.
4. Innych spółek petrochemicznych, które czerpią korzyści z grabieży i niszczenia towarzyszących wojnie napastniczej przeciwko Irakowi.

Grupy finansowe stojące za ww. korporacjami międzynarodowymi:

1. **Grupę finansową Rockefellera** oraz członków rodziny Rockefellerów, którzy czerpią korzyści z popełnianych zbrodni.
2. **Grupę Rothschilda** oraz wszystkich jej członków, którzy czerpią korzyści finansowe z popełnianych zbrodni.
3. **Grupę JP Morgan** oraz wszystkich jej członków, którzy czerpią korzyści finansowe z popełnianych zbrodni.
4. **Komisję Trójstronną i jej członków**; jest to ciało założone przez Davida Rockefellera w celu koordynowania interesów tej grupy inwestycyjnej w trzech częściach świata: USA, Europie i Japonii (stąd nazwa „trójstronna”), a także indywidualnie wszystkich członków tej Komisji, którzy zostaną uznani za winnych uczestnictwa w ww. zbrodniach lub czerpania z nich korzyści finansowych.

5. **Członków innych korporacyjnych grup nacisku i interesów**, co do których dalsze dochodzenie wykaże, że uczestniczyli w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpali z nich korzyści finansowe.
6. **Bank J.P. Morgan Chase**, dyrektora naczelnego – Williama B. Harrisona Jr., a także indywidualnie wszystkich innych członków kierownictwa i zarządu.
7. **Inne instytucje finansowe**, ich dyrektorów naczelnych, zarządy i udziałowców, a także inne osoby, co do których dalsze dochodzenie wykaże, że uczestniczyli w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpali z nich korzyści finansowe.
8. **Polityków, jak również krajowe i międzynarodowe ciała polityczne**, co do których dalsze dochodzenie wykaże uczestnictwo w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpanie z nich korzyści finansowych.
9. **Członków kół wojskowych**, którzy uczestniczyli, bądź co do których dopiero dalsze dochodzenie wykaże, że uczestniczyli w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpali z nich korzyści finansowe.
10. **Członków kierownictwa spółek farmaceutycznych odpowiedzialnych za sprawy zdrowotne**, co do których dalsze dochodzenie wykaże, że umyślnie i systematycznie uczestniczyli w popełnianiu tych zbrodni lub czerpali z nich korzyści finansowe.
11. **Przedstawiciele mass mediów** i inne osoby, co do których dalsze dochodzenie wykaże, że uczestniczyli w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpali z nich korzyści finansowe.
12. **Wszelkie inne osoby fizyczne, organizacje i ciała**, co do których dalsze dochodzenie wykaże uczestnictwo w popełnianiu rzeczonych zbrodni lub czerpanie z nich korzyści finansowych.

TRAKTATY MIĘDZYNARODOWE MAJĄCE ZASTOSOWANIE WZGLĘDEM NINIEJSZEGO OSKARŻENIA

Oprócz Statutu Rzymskiego dla Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, zastosowanie względem ciężkich zarzutów postawionych w niniejszym oskarżeniu mają poniższe traktaty międzynarodowe i deklaracje:

1. Karta Organizacji Narodów Zjednoczonych
2. Deklaracja Praw Człowieka z dnia 8 grudnia 1948 roku

3. Konwencja Genewska o prawach Człowieka z dnia 12 sierpnia 1949 roku
4. Konwencja o Zapobieganiu i Karaniu Zbrodni Ludobójstwa z dnia 12 stycznia 1951 roku
5. Konwencja o niestosowaniu ustawowych okresów przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości z 1968 roku
6. Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wykrywania, aresztowania, przeprowadzania ekstradycji i karania osób winnych popełnienia zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości z 1973 roku

JURYSDYKCJA MIĘDZYNARODOWEGO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WZGLĘDEM OSKARŻONYCH

Oskarżeni popełnili powyżej przedstawione przestępstwa świadomie i umyślnie, jak również mając wystarczającą wiedzę o okolicznościach towarzyszących ich czynom.

Zbrodnie opisane w niniejszym dokumencie zostały popełnione przeciwko całej ludzkości. Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w Hadze jest sądem kompetentnym w świetle prawa międzynarodowego do zajęcia się tą palącą sprawą.

Co więcej, Trybunał został ustanowiony po zakończeniu drugiej wojny światowej i w następstwie procesów norymberskich w celu zapobieżenia kolejnej tragedii – być może nowej wojnie światowej.

1. Podleganie osób piastujących urzędy państwowe ściganiu sądowemu

Oskarżeni mogą być zarówno skazani, jak i ukarani przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości.

Statut dotyczy w równym stopniu wszystkich osób, niezależnie od tego czy pełnią funkcje urzędowe, czy też nie. W szczególności, funkcja urzędowa głowy państwa lub szefa rządu, członka rządu lub parlamentu, wybranego przedstawiciela lub urzędnika rządowego nie może w żadnym wypadku zwolnić osoby z odpowiedzialności karnej określonej w Statucie Trybunału, jak również nie może sama w sobie stanowić uzasadnienia dla złagodzenia wyroku (Artykuł 27, Paragraf 1 Statutu).

Immunitet lub specjalne przepisy proceduralne, które mogą być związane z funkcją urzędową pełnioną przez osobę, wynikające z prawa krajowego lub międzynarodowego, również nie mogą stanowić przeszkody uniemożliwiającej Trybunałowi objęcie takiej osoby swą jurysdykcją (Artykuł 27, Paragraf 2 Statutu).

2. Wykluczenie odpowiedzialności karnej

Żaden z oskarżonych nie może powołać się na którąkolwiek z podstaw określonych w Artykule 31 Statutu, które wykluczają odpowiedzialność karną.

Oskarżeni działali mając pełną wiedzę o bezprawności swych czynów. Tak więc wszelkie twierdzenia przeciwne są nieważne.

W równym stopniu nieważne są wszelkie działania podejmowane przez oskarżonych w celu uzasadnienia ww. zbrodni z działaniem wstecznym poprzez tworzenie „koalicji” opinii z udziałem innych państw.

3. Uprawnienia do karania członków rządu Stanów Zjednoczonych i obywateli Stanów Zjednoczonych

Nawet ci z oskarżonych, którzy posiadają obywatelstwo Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, nie mogą rościć sobie prawa do immunitetu od ścigania karnego przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości, podając jako uzasadnienie fakt, że – w odróżnieniu od 90 innych krajów świata (tj. niemalże połowy członków Organizacji Narodów Zjednoczonych) – Stany Zjednoczone Ameryki Północnej nie podpisały Statutu Rzymskiego.

Oskarżeni od dłuższego już czasu opracowywali plany uniknięcia uprawnień Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w zakresie stosowania sankcji karnych. Fakt ten nie wyłącza jednak oskarżonych spod jurysdykcji Trybunału, gdyż samo popełnienie zbrodni opisanych w niniejszym dokumencie jest w myśl Statutu równoznaczne z podleganiem odpowiedzialności przed Trybunałem.

Bycie obywatelem określonego Państwa Członkowskiego nie ma znaczenia, gdyż Trybunał posiada jurysdykcję nad wszystkimi osobami fizycznymi, nie zaś nad Państwami, a ponadto określa odpowiedzialność indywidualną i podleganie karze (Artykuł 25, Paragrafy 1 i 2 Statutu).

Statut Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości czyni próby podejmowane przez rząd Stanów Zjednoczonych w celu przymuszania mniejszych krajów do zawierania „paktów immunitetowych” nieważnymi.

Co więcej, Rada Bezpieczeństwa ONZ orzekła, że rząd Stanów Zjednoczonych – a tym samym także większość oskarżonych – nie może i nie powinien samodzielnie decydować o tym, czy Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości ma prawo do podjęcia działań.

Ta decyzja została podjęta z uzasadnionej przyczyny: Można sobie tylko wyobrazić co by się stało, gdyby główne osoby oskarżone podczas procesów norymberskich mogły zdecydować o tym, czy mają być sądzone przez Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze.

Z tych właśnie powodów oskarżeni – nawet jeżeli są obywatelami Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej – podlegają uprawnieniom Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w zakresie stosowania sankcji karnych.

APEL KOŃCOWY

Osoby wymienione w niniejszym oskarżeniu powinny być postawione w stan oskarżenia przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości na podstawie zarzutów wyszczególnionych w niniejszym dokumencie.

Dochodzenia w sprawie indywidualnej odpowiedzialności poszczególnych oskarżonych powinny być wszczęte i kontynuowane przez Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

Rzeczne dochodzenia będą również kontynuowane i zostaną nasilone przez nas, narody świata.

Oskarżeni powinni zostać skazani z następujących przyczyn:

- świadome i celowe naruszanie ludzkiego prawa do pokoju;
- świadome i celowe naruszanie ludzkiego prawa do życia;
- świadome i celowe naruszanie ludzkiego prawa do zdrowia.

Niniejsze oskarżenie będzie stale aktualizowane, uzupełniane i korygowane, aż do rozpoczęcia postępowania sądowego przeciwko oskarżonym.

Niniejsze oskarżenie dotyczy najpoważniejszych zbrodni, jakie kiedykolwiek zostały popełnione w dziejach ludzkości. Każdy dzień zwłoki w rozpoczęciu postępowania sądowego przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości zostanie okupiony życiem milionów ludzi na całym świecie, zaś sam świat będzie zbliżać się niebezpiecznie ku kolejnej globalnej wojnie. Nie możemy czekać.

Zacytujmy słowa Głównego Oskarżyciela z ramienia Stanów Zjednoczonych na procesach norymberskich, skierowane przeciwko członkom kierownictwa kartelu chemiczno-petrochemicznego IG Farben: „Jeżeli zbrodnie popełnione przez oskarżonych nie będą wyciągnięte na światło dzienne, a oni sami nie zostaną ukarani, to w przyszłości wyrządzą jeszcze więcej krzywd.”

Wzywamy wszystkich ludzi i wszystkie rządy o solidarne poparcie zarzutów. Musimy działać teraz.

Haga, Holandia

dnia 14 czerwca 2003 roku

W imieniu narodów świata,

dr med. Matthias Rath

dr med. Matthias Rath,
Fundacja Zdrowia dra Ratha
Muzenstraat 89
2511 WB Den Haag
Holandia